

[Johs. Hansen.]

Myndighederne, et Forlig, hvoraf man vistnok meget sjældent kan se, om der er Tale om bevidst urigtig Selvangivelse, Skattesvig i egentlig Forstand, eller om grov Uagt-somhed. Jeg gentager, hvad jeg har sagt før i anden Forbindelse, at vi ønsker andre Bestemmelser her, naar det er muligt at gennemføre dem paa en fuldt forsvarlig Maade, og at vi ønsker, det maa ske saa hurtigt det overhovedet kan lade sig gøre.

Til det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen har jeg et Par Bemærkninger. Det ærede Medlem mente, saa vidt jeg forstod ham, at der var ikke nogen Mulighed for at faa gennemført et Lovforslag om 21 Aars Valgretsaldere. Ja, der er jo den Mulighed, at det ærede Medlem og hans Parti stemmer for det Ændringsforslag, vi har fremsat. Hvis de Radikale stemmer for dette Forslag, er det sikkert paa Gennemførelse baade her og i Landstinget, mere skal der ikke til. En anden Ting er naturligvis, at dersom det ærede Medlem foretrækker at lade være med at stemme for det og i Stedet vedvarende gaar ind for sit eget Ændringsforslag om Folkeafstemning, faar vi jo ikke gennemført 21 Aars Valgretsaldere. Hvis det skulde senere det ærede Medlem, at der sammen med vort Forslag om Valgretsaldere er Forslag om Skatte- og Opholdsbestemmelser, saa er der den Mulighed tilbage, at vi, hvis vort Forslag forkastes, senere, inden Sagen bliver færdigbehandlet, stiller et Forslag, der alene rummer 21 Aars Valgretsaldere. Hvad mener det ærede Medlem saa? Maaske han saa kan tænke sig at stemme for det, saa kan det føres igennem i begge Ting.

Den højtærede Minister talte i Dag om, at han fandt det mærkeligt, vi ikke kunde godkende, at der skulde være samme Valgretsaldere ved Valg til Folketinget og til de kommunale Raad. Det har vi allerede drøftet ved første Behandling, og der er ikke Grund til at komme meget ind paa det her; den højtærede Minister understregede imidlertid i nogen Grad Spørgsmaalet i Dag. Jeg vil da gerne sige, at naar vi dengang indtog det Standpunkt, vi gjorde, var det ud fra den bestemte Forventning, at man i Løbet af meget kort Tid vilde faa gennemført en Grundlovsændring, der gav en lavere Valgretsaldere, end vi dengang havde, ud fra den Betragtning, at der var Kom-

missionsforhandlinger om dette Spørgsmaal og vi ikke ønskede at gribe forstyrrende ind i disse Forhandlinger ved paa Rigsdagen at rejse Strid om et Problem, samtidig med at det var til Behandling i Kommissionen. Der er nu gaaet 9 Aar, uden at man er kommet videre med det. I Landene rundt om os gælder 21 Aars Valgretsaldere ved de kommunale Valg, et enkelt Sted er det 20 Aar. De unge er virkelig mere taalmodige, end mange ældre vilde være, hvis de vedvarende kan finde sig nogenlunde roligt i, at man bliver ved at udskyde Spørgsmaalet med Henvisning saa til den og saa til den Kommission. I 1936 var det rimeligt at gøre det, i Dag kan jeg ikke se Rimelighed deri.

Den højtærede Minister spurgte mig, hvad der har bevirket, at vi indtager en væsentlig anden Stilling nu, end vi gjorde i 1936, naar det gælder Skatte- og Opholdsbestemmelserne. Jeg tror, at den højtærede Minister gør Forskellen paa vor Stilling i 1936 og nu større, end den i Virkeligheden er. Vor Stilling har jo til enhver Tid været den, at vi ønsker Skatte- og Opholdsbestemmelser af en saadan Art, at de ikke ensidigt rammer en vis Del af Befolkningen og tager Valgretten fra den i højere Grad end fra andre Dele af Befolkningen.

Det er en Kendsgerning i dette Øjeblik, at de Skatte- og Opholdsbestemmelser, vi har, virker stærkere paa visse Dele af Befolkningen, end de virker paa andre Dele af Befolkningen, at de rammer den fattigere Del, Arbejderklassen, haardere, end de rammer den mere fast bosiddende og mere velstillede Del af Befolkningen. Saa længe det er saaledes, føler vi os forpligtede til at søge det ændret. Det, der er sket hidtil, har ikke kunnet ændre det tilstrækkeligt. Vi mener derfor, at Tiden er kommet, da vi for at sikre os mod denne Uretfærdighed maa gaa ind for fuldkommen at slette Skattebestemmelserne og at tillempe Opholdsbestemmelserne saaledes, at der kun kræves det Ophold, der af tekniske Grunde er nødvendigt inden for vedkommende Kommune. Jeg kan ikke se, at der deri er noget, der giver Grund til at minde os om, hvordan vor Stilling var i 1936. Den var i Princippet den samme som nu. Vi ønsker en Ordning, der ikke forfordeler de økonomisk svage og ringe stillede i vort Samfund til Fordel for dem, der er bedre stillede.